

“यस्मात् विश्वमिदं सर्वं तस्य शक्त्या महात्मनः । तस्मा-
देवोच्यते विष्णुर्विश्वधातोः प्रवेशनात्” इत्युक्तेः विष्णु-प्रवेशे
तु प्रथोऽ इत्यपि बोध्यम् । २ वज्रो २ शुक्ले ४ वसुदेवतायां
धरणिः । ५ धर्मयाज्ञकारके सुनिभेदे च “मन्त्रवि-
ष्णु हारीते”ति याज्ञ० इति हेतुः अथ वचनचले उच्यते ।

विष्णुकन्दः ५० विष्णु प्रियः कन्दः शा० त० । सूत्रभेदे राजनि०
विष्णुकान्ता स्त्री २ त० विष्णुस्तद्वर्णः कालो वा यया । अ-
वराजितायाम् अमरः तस्याः विष्णुस्तद्वर्णत्वात् विष्णु-
वराजित्वात् तस्यात्वम् ।

विष्णुगुप्तः ५० । चाचक्ये सुनी अयमेव यावदावनत्वेन
पञ्चकत्वेन प्रविष्टः त्रिका० । २ त० विष्णुना गुप्ते हन्नादौ
२ देवादौ २ कन्दभेदे राजनि० ।

विष्णुतेल न० वैद्यकप्रविष्टे तैलभेदे तस्य त्रिविधं सत्व-
दृक्कृदात् तत्तेलपाकप्रकारः भेषज्यन्त्राः चक्री यथा
मन्त्र सत्वविष्णुतेलम् “शास्त्रपथी” पुत्रिपथी वरागोर-
क्षतशुद्धाः । परशुहृत् च गूढानि हृत्पथोः पूतिकल
च । यतावरी रुक्मवरी पथेदेतैः पञ्चोन्मिताः । तैश्च प्रत्यं
पथोदत्ता मय्यं वज्रं चतुर्गुणम् । अत्युत्तमं पथकल
शुद्धं वीर्यमतः परम् । वातात्तां नरनागाद्य जीत्वा
ददतु तत्त्वचः । हृत्पथार्थं गृहे गाराक्षे गन्धमण्ड-
पदिने चये । शर्कराश्लिषाण्डुलवामनाङ्गां वभेदेके ।
श्रीचेन्द्रियेऽन्तर्गतो च वराजर्जरिते हितम् । स्त्रीया-
नवतरीणाञ्च गर्भस्थितिकरं परम् । एतदङ्गवरं तैलं
विष्णुना परिकीर्तितम् । तद्वज्रः गोरक्षतद्वज्रः ।
हृत्पथोर्द्वितीयकृत्वायोः । पूतिकं पाठावरजः ।
रुक्मवरी भिद्यती । अल काथान्तराभावात् वीरस्य चत-
स्रं च जलं कश्चिद्दाति । “स्वरपथीरमाङ्गल्यैः पाको
मलेरितः कश्चित् । जलं चतुर्गुणं तल वीर्याधानार्थ-
मावपेत्” इति परिभाषावशात् । कश्चिदिति पाठात्
काथान्तररहिते केवलवीरादिष्वहितैकादिपाके प्राप्तव्यं
तु सर्वम् । “हृत्पाकन्दनकुडुमाशुद्धराककुञ्ज
मांघी वटी श्रीवाक्पदपन्थिपथं वधभृत्यो भीष्मजीमी-
रकम् । कज्जूरौनखपूतिशैलजसुष्ठुमेघीकवक्त्रादिकम् ।
मन्त्रद्वयमिदं प्रदेयमश्नितं श्रीविष्णु वैलादिषु” । अथ
हृत्पथोत्तमम् “अक्षरधरमन्त्राणां जीवधर्मभङ्गी वटी ।
काकोवी वीरकाकोवी जीवन्तो मधुसटिका । मधुरिका
देगदाद पञ्चकाचस्यैवम् । मांघी चैवा त्वं कुठं रक्त-
चन्दनशैलजम् । मधुरिका अमनाभिष्य तेषां चतुर्गुण-

कुसुम् । पथी कुन्दुख खोटिच मन्त्रिकस्य नखी तथा ।
एतेषां पात्रिकैर्भागेनैव स्यापि तथाह्वयम् । यतावरी
रक्षतम् दुग्धस्यापि समं भवेत् । विष्णुतेलवरं चैव
सर्वथातविकारहृत् । अङ्गुवाते ह्यधोवाते कङ्कविषह
एव च । शिरोमध्यगता ये च मन्त्रास्तन्मे नक्षपदे ।
यस्य शुद्धति चैकाङ्गं गतिर्यस्या च विदुषा । ये वात
प्रमथारोगा ये च पित्तसङ्गताः । सर्वांस्तान्नाशयन्त्याशु
सर्व्यस्तम इवोदितः” ।

विष्णुदेवत(त्य) लि० विष्णुदेवत(त्यं) यः । विष्णुदेवताके
ब्रह्मादौ “मृदुन्तु कर्त्तव्यं यदुक्तं द्विजोत्तमाः ! ।
नक्षत्रेयं विष्णुदेवत्वं सर्वं वा विष्णुदेवतम्” शु० त०
विष्णु० । २ अथ वचनचले च ।

विष्णुधर्मः ५० विष्णुपाशनायोव्यो धर्मः शाक० । विष्णुपा-
शमोचिने निवसनेभेदे उपचारात् तत्प्रतिपादके २ पन्थे च
विष्णुधर्मोत्तर न० विष्णुधर्म उच्यते प्रधानः वर्णत्वेन
वस्य । संहिताभेदे ।

विष्णुपद न० विष्णोः पदमिव व्यापकत्वात् । १ आकाशे अ-
मरः । इत० । २ वीराचये मेदि० २ पद्मे च हेमच०
३ विष्णोचरणे कर्म० । ५ विष्णुरूपस्थाने च “तद्विष्णोः
परमं पदम्” अ० विष्णुपदम् ।

विष्णुपदी स्त्री० विष्णुपदं वारणत्वेनाप्तस्याः अच् गौरा-
लीप् । १ नङ्गावाम् “निर्गता विष्णुपादाङ्गात् तेन
विष्णुपदी कृता” अङ्गादे० प्र० ८ व० । २ उपसिंहविक-
कुम्भराशौ रवेः संक्रान्तौ च । “हृत्पथार्थं कुम्भो म विष्टे
विष्णुपदी कृता” “बुध्यायां विष्णुपद्याच आक्षेपादपि
बोद्धव्यं उच्यते” । अयमेव कोटिशुचितं वचं विष्णुपदो
च” ति० त० “तदन्तरेण संक्रान्तिद्वयं द्वितयं पुनः ।
मैरन्तयात् तु संक्रान्तेष्वेयं विष्णुपदीद्वयम्” अ० वि० ।
“तदन्तरेण विषुवायनान्तरावेण । अमान्तराणां चतुः-
स्थाने सङ्गावाद् बहुवचनम् । संक्रान्तिद्वयं द्वितयं
पुष्याराद्यादिमाने पञ्चाशान्तिमयं वारद्वयं भवति
तदन्तरावे राद्यादिमानो द्वौ भवत इत्यर्थः । तथा हि
मेघाश्वविषुववर्षास्थायनयोरन्तरावे हृत्पथोत्तमयोरादौ ।
कर्कश्वयोरन्तरावे सिंहवज्रयोरादौ । तुलामकरयोर-
न्तरावे हृत्पथोत्तमयोरादौ । मकरमेघयोरन्तरावे कुम्भ-
कीमयोरादौ इति । एवं विषुवायनान्तरं संक्रमणद्वयमन-
न्तरमयनं तदन्तरं संक्रान्तिद्वयं तदन्तरं विषुवमन-
न्तरं संक्रान्तिद्वयमनन्तरमयनमित्यादि योगः पुनश्च